XXX. évf. 4. szám – 2018. július-augusztus

MARANA THA

Jöjj el Uram! *Jel 22,20*

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Alan Paton:
Senki sem gyenge annyira, hogy ne tudna Isten eszköze lenni

Katona István:
Isten a szívedet kéri tőled...

Ima a betegekért

Neal és Matthew Lozano: Hazafelé

Baráti találkozó Szombathelyen a Vitalify alapítás tiszteletére

„Évekig nem is tudtam, hogy nyugtalan gondolataimat a szabadság iránti vágy fűtötte, amit csak az találhat meg, aki megismeri Istent, igazi Atyját. [...]

Jézusnak minden követője örökli ugyanezt az ígéretet:

»Hozzám tartozol. Az én családom most már a te családod is. Az én Atyám a te Atyád is.«”

(idézet Neal és Matthew Lozano: Hazafelé című írásából, ami az újság 4. oldalától olvasható)

Photo by Samuel Zeller on Unsplash

Isten a szívedet kéri tőled...

Az emberi életben a választások utat jelentenek. Minden útnak valahol vége van. Az egyik fölfelé vezet, egy csodálatos világ felé. A másik lefelé vezet, szakadék felé, ami halállal fenyeget. Hogyan lehet megtalálni a helyes utat? Hiszen az ember látása homályos, nem ismeri a jövőt. Csak egy napra, talán egy hétre, hónapra lát előre. Ki segít nekünk ebben a nagyon fontos választásban?

Nemrég fölkeresett egy fiatalember, hogy életgyónást szeretne végezni. Elhatározását Pál apostol levelével indokolta: *„Amit az ember vet, azt le is aratja. Aki testébe vet, testéből is arat majd romlást. Aki pedig lelkébe vet, lelkéből arat örök életet"* (Gal 6,8).

Isten nem büntet, az ember maga alakítja sorsát. Isten megadja a segítséget, hogy helyesen döntsünk, de szabadságunkat nem veszi el. Tetteink közreműködnek abban, hogy milyen lesz a halál utáni életünk.

❶ *Hallgass az Úrra*

A pusztában vándorló népnek Mózes a lelkére kötötte: *„Hallgass az Úr parancsaira és élni fogsz"* (MTörv 4,1). Miért adta Isten az embernek a parancsokat? Azért, hogy élni tudjon! Azért, mert vágyakozott az ember szívére. A parancsok akkor nehezek, ha valaki az önzés mellett dönt. Ha úgy érzi, korlátozzák vágyait, amelyek nem az Istentől kapott küldetés beteljesítésére irányulnak.

Ha az ember kultúrát akar építeni, akkor szabályokra lesz szüksége, hogy a másik emberrel és a közösséggel együtt tudjon működni. Ha lelki kultúrát akar építeni, természetfölötti célt követni, akkor is be kell tartani azokat a szabályokat, amelyeket Isten állított eléje. Ki kell lépni a világ lázadó, liberális gondolkodásából, amely szembeszáll minden értékkel és szabállyal. A keresztény ember nem a lázadás útján akar naggyá lenni, hanem azzal, hogy a szívét Istennek adja. Az érett ember ott kezdődik, ahol képes az odaadásra. Isten azt akarja elérni bennünk, hogy kiteljesedett, szabad emberek legyünk.

❷ *Hitben cselekedni*

Jakab apostol azt írja: *„Legyetek megvalósítói az igének, ne csak hallgatói"* (Jak 1,22). Sok keresztény ember látszólag tökéletes életet él. Imádkozik, templomba jár – de szeretetlen, veszekedő, fölényes, másokat megszóló. Isten látja az ember szívét. Látja, hogy nem változott meg a szívében. Szívét megtartotta önmagának, nem cselekszik a hite szerint. Ez pedig magányossá teszi, sőt nemsokára boldogtalanná is. – Az elmúlt hónapokban több helyen is kitört tűzhányó. Egy ilyen eseményt megfilmesítenek. Az izzó láva elől fejvesztve menekültek az emberek. A nagy zűrzavarban csak a plébánosnak volt helyén az esze és a szíve. Éppen szabadult a börtönből három rablógyilkos. A plébános meghívta őket, hogy segítsenek kimenteni az égő kórházból a beteg gyermekeket. Mind a három elvállalta a kockázatos feladatot. Éppen jókor érkeztek, a forró láva már a kórház közelében volt. A gyerekek megmenekültek, de a három rabló és a plébános meghalt. Életüket áldozták a gyerekekért.

❸ *Jézusban van az igazság*

Az evangéliumban van egy érdekes jelenet, amikor Jézus vizsgáztatja apostolait. Megkérdezi, el akartok-e menni? Péter a többiek nevében megvallja: *„Mi hisszük, hogy te vagy Isten Fia, nálad vannak az örök élet igéi"* (Jn 6,68).

Az apostolok felismerték, hogy életük legnagyobb ajándéka, hogy Jézushoz tartozhatnak. Mivel **ő az abszolút igazság, nála van a jövő kulcsa**. Nem mehetnek vissza halászni, mert felismerték az „elrejtett kincset". Felismerték, hogy Jézuson kívül nincs igaz élet. Jöhetnek ugyan nehézségek, jöhetnek problémák, de az egyetlen igazságot nem lehet elhagyni, mert akkor értelmetlen lesz minden. – Nekünk is ezt kell felfedezni, hogy a mai világ sokféle életformát kínál nekünk, csillogó karriert, de tudnunk kell, hogy csak Jézusnál van az igazság. Csak Jézuson keresztül lehet elnyerni az örök életet. Ezért olyan fontos, hogy **szívünkben mindig hűségesek maradjunk Hozzá!**

Katona István főszerkesztő

Hazafelé

Az Atya Jézust ajándékozta nekünk; Jézus megszabadít a bűn hatalmából, Isten fiaivá és leányaivá tesz bennünket, és megígéri, hogy megismerjük majd az Atyát. Jézus elszakította rabszolgaságunk láncait, és föllebbentette a fátylat, amely eddig eltakarta előlünk az Atya arcát.

Az ígéret

„Engedj! Még nem mentem föl Atyámhoz. Inkább menj el testvéreimhez és vidd nekik hírül: Fölmegyek Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, Istenemhez és a ti Istenetekhez." (Jn 20,17)

„Istent nem látta soha senki, az Egyszülött Isten nyilatkoztatta ki, aki az Atya ölén van." (Jn 1,18)

Döbbenetes, milyen sok ember van, aki hosszú éveken át tiszta szívből szereti és szolgálja Jézust, de egyáltalán nem ismeri az Atya szeretetét. Egy férfi, aki nemrégen ismerte meg igazán az Atyát, elmondta, hogy mindig úgy gondolta, hogy az Atya valami „főrendőr az égben." Mások azt mesélték, hogy úgy gondoltak az Atyára, mint egy szigorú bíróra, aki csak azt figyeli, hogy mikor követnek el valami hibát. „Néha bűntudatot érzek, mintha Ő elítélne minden kis dologért." „Néha úgy érzem, be kell bizonyítanom neki, hogy jó vagyok." Egy apáca ismerősöm a Szeretet Misszionáriusai rendből ezt mondta: „Az eszemmel mindig tudtam, hogy Isten szeret, de azt soha nem gondoltam volna, hogy kedvel is, és hogy tetszem neki."

Vannak bátrak, akik meg merik kérdezni, amit a kis Micah: *„Apu, ugye, szeretsz?"* Vagyis hogy *Miért tűnik az Atya olyan távolinak időnként? Miért rejtőzik el az Isten?* Vagy csak annyit kérdeznek, hogy: *Milyen az Atya Isten? Megismerhetem-e Őt most, vagy várnom kell, míg meghalok?*

Én magam is föltettem ezeket a kérdéseket. Évekig nem is tudtam, hogy nyugtalan gondolataimat a szabadság iránti vágy fűtötte, amit csak az találhat meg, aki megismeri Istent, igazi Atyját. Csak az Atyában, akit a Fiú nyilatkoztat ki, tudhatjuk meg, hogy kik vagyunk. Nem is sejtettem, hogy valójában mindig is az otthonomat kerestem.

Találkozás Istennel

Amikor évekkel ezelőtt először találkoztam Jézussal, úgy ismertem meg Őt, mint *Megváltómat*. Ő megtisztított engem bűneimtől és új életet adott nekem. Később Jézusnak adtam az életem, elismertem Őt *Uramnak*, aki meghívott, hogy kövessem és engedelmeskedjek neki. Azóta pedig ámulva látom, hogy Jézusnak tulajdonképpen mindvégig az volt a célja, hogy odavigyen engem az Atyához. A Fiú azért nyilatkoztatta ki magát számomra, mert azt akarta, hogy én is megismerjem az Atyát. Ha ismerem Jézust, a Fiút, általa megismerhetem Istent, Mennyei Atyámat.

Nem mindenki pont ilyen módon találja meg az Atyát. Például Bilquis Sheikh, egy gazdag pakisztáni asszony egy egész könyvet írt saját útjáról. Könyve igen híres lett, a *New York Times* sikerkönyv listáján is előkelő helyet foglalt el. Címe: *I Dared to Call Him Father [Atyámnak mertem Őt szólítani]*. Ebben a könyvben elmondja, hogy valami halvány elképzelése volt csak Istenről, ezért különböző kérdéseket tett föl egy orvos misszionárius apácának. Az apáca azt tanácsolta neki, hogy „Kérd meg Őt, mutasson neked utat. Úgy beszélj Hozzá, mint az édesapádhoz."

Bilquis muzulmán volt, és addigi vallásos tapasztalataival nem fért össze, hogy Istennel ilyen bensőséges viszonyban lehet valaki. „Úgy beszéljek Is-

tennel, mint az édesapámmal? A gondolat felkavart, egyszerre volt ijesztő és vigasztaló."

Hazament, és bátortalanul, de elkezdett imádkozni. „Atyám... Ó, atyám, Istenem." Hirtelen „megéreztem, hogy ott van mellettem. Éreztem a jelenlétét! Éreztem, hogy gyengéden a fejemre tette a kezét." Ezen felbátorodva megkérdezte: „Melyik a Te könyved?"

A válasz megint csak felkavarta; egy belső hangot hallott „olyan tisztán, mintha én magam mondtam volna ki a szavakat" – írja. A szavak kedvesek, de erőteljesek voltak: *Az az én könyvem, amelyikben, mint Atyáddal találkozol velem.*

A Szentlélek, jól ismerve Bilquis életét, először az Atyának mutatta be, és csak azután a Fiúnak.

Az én Atyám és a te Atyád

Nagyon fontos szentírási igazságot találunk János evangéliumában a feltámadásról szóló beszámolóban. Mária Magdolna jól ismerte Jézust, hűségesen követte, anyagiakkal is támogatta őt, miután Jézus kiűzött belőle hét ördögöt. Mária egészen a keresztig követte Jézust, és ő volt az első, aki visszatért a sírhoz még az éjszakai sötétség elmúlta előtt azon a vasárnapi hajnalon. Nagyon megrémült, amikor észrevette, hogy Jézus teste eltűnt. Elfutott Péterhez és Jánoshoz, akik elmentek vele a sírhoz, felmérték a helyzetet, majd otthagyták őt újra egyedül. Ekkor történt, hogy Maga Jézus jelent meg előtte, és köszöntötte. Amikor nevén szólította, Máriának megnyíltak a szemei és felismerte Jézust. Felismerte az Urat.

Erre a különleges, szenvedélyes asszonyra bízta Jézus az üzenetet, amely azóta is visszhangzik a történelem évszázadain át, egy ígéret, amely nekem is, neked is szól. „Menj el... a testvéreimhez, és mondd meg nekik: 'Felmegyek Atyámhoz, *a ti Atyátokhoz*, az én Istenemhez és a *ti Istenetekhez.*'" (Jn 20,17; kiemelés a szerzőtől).

Jézusnak minden követője örökli ugyanezt az ígéretet. „Hozzám tartozol. Az én családom most már a te családod is. Az én Atyám a *te* Atyád is." Ez volt Jézus küldetése az első perctől fogva, hogy a történelem minden korszakában elvigye követőit az Atyához, és mindannyiuk számára helyet készítsen, olyat, amely az Atya házában megilleti Isten gyermekeit. Jézus már megváltotta Máriát. Most pedig teljes lehet az öröme, mert Jézus bevonta őt az örök Atyával való szeretet kapcsolatba.

Áldj meg engem

Fájdalmas érzés az Atya után vágyakozni. Amíg vágyunk be nem teljesül, azt szeretnénk, hogy valaki töltse be ezt az űrt a szívünkben. Úgy vagyunk megteremtve, szinte a génjeinkben van, hogy arra vágyunk, hogy az apánk tiszteletreméltó ember legyen. Édesapánk az életünk forrása, amely által megformálódtunk édesanyánk méhében. Ha megtaláljuk apánkat, saját magunkból találunk meg valamit.

Mit várunk el egy apától? Ugye azt, hogy megvédelmezzen? Ugye azt, hogy úgy lásson bennünket, ahogy vagyunk, és elfogadjon? Ugye azt, hogy megtanítson bennünket arra, hogy helyesen gondolkodjunk saját magunkról és a körülöttünk lévő világról? *De mivel soha, semmilyen földi ember, még a legnagyszerűbb édesapa sem képes teljesen megfelelni ennek a várakozásunknak, mindannyian ismerjük az apátlanság érzését.* Lehet, hogy kimerültségnek nevezzük, vagy ürességnek. *Van-e valaki, aki engem feltétel nélkül szeret? Lesz-e majd valaki, aki megvédelmez, amint utamat járom?* Ezek a kérdések szívünk mély vágyából törnek fel egy földi, sőt, talán mennyei atya után.

Charles Dickens a *Két város meséje* című regényében Lucie Manette hosszú keresés után rátalál édesapjára, aki börtönbe került. Az apa nagyon beteg, és meggyengült az emlékezete, nem ismeri fel őt. Lucie azt mondja neki:

> „Ó, uram, majd máskor megmondom önnek a nevemet, és hogy ki volt anyám és apám, és hogy sokáig nem is tudtam, milyen szomorú életük volt. De most, itt, nem mondhatom el mindezt Önnek. Csak annyit kérek, hogy tegye fejemre a kezét, és áldjon meg engem."

Annak ellenére, hogy apja nem is emlékezett rá, Lucie tudta, hogy ennek a vézna, ősz hajú embernek a kezében van a kulcs az ő szívéhez. Hogy az édesapja képes csak választ adni legmélyebb kérdéseire: „Elég jó vagyok? Tartozom valakihez? Szabad-e bátornak lennem? Lehet engem szeretni? Vajon betöltöm-e életem célját? Megvan-e bennem, ami az élethez kell?" Bár Lucie régen elvesztette az apját, érintése és hangja gyógyító erővel járta át a szívét.

Ez a könyv mindenkinek szól, akik szeretnék megismerni az Atyát. Akárcsak Lucie, ők is felismerték, hogy szükségük van az Atya áldására. Azoknak szól, akik már ismerik Jézust, de még soha nem találkoztak a Fiú által az Atya szívével. Azoknak is szól, akik még attól is félnek, hogy kérdéseket tegyenek fel az Istenről, mint

Atyáról, mert abban sem biztosak, hogy hogyan viselkedik, és egyáltalán, milyen egy jó apa.

Egy Rick nevű férfi azt kérte, imádkozzak érte, mert éjszaka, álmában vadul hadonászik, izzad, ököllel veri, amit csak ér, és hangosan átkozódik. A felesége már nem is nagyon mert mellette aludni, mert fél, hogy megsérül. A családi hátteréről kérdezgettem, mire elmondta, hogy apja érzelmileg távol tartotta magát tőle, soha nem mutatta ki a szeretetét, sem szóval, sem érintéssel. Soha nem áldotta meg, és nem mondta, hogy helyeselné a döntéseit. Amikor felnőtt, Rick megtudta, hogy ő a szülei esküvője előtt éppen három hónappal fogant. *Vagyis ezért nem ünnepelték meg soha a házassági évfordulójukat. Mert tévedésből jöttem a világra* – gondolta.

Bár Rick szívében nagyon mélyen meggyökerezett az elutasítottság és a harag, mégis elment apja halálos ágyához, kétségbeesetten reménykedve, hogy talán az utolsó pillanatban megváltozik valami a kapcsolatukban, és enyhülni fog a fájdalma és veszteség-érzése. „Szeretném, ha tudnád, hogy hálás vagyok mindenért, amit értem tettél, és el akarom mondani, hogy szeretlek apa." Úgy járult apja elé, mint egy koldus, próbálta kiprovokálni apja régen várt válaszát. És mit kapott helyette? Apja hűvös hangon csak ezt felelte: „Méltányolom, hogy ezt mondod." Rick tehát egyedül maradt, szívében ürességgel, kételkedéssel, fájdalommal.

Miközben Ricket imában vezettem, hogy meg tudjon bocsátani az apjának, egyszer csak bevallotta, hogy régebben megváltoztatta a keresztnevét. Eredetileg az apja nevét adták neki is, de ő el akart távolodni az apjától, tudat alatt mintegy megtagadva saját identitását. Amikor aztán megbánta haragját, és ellene mondott az elutasítás lelkének, Jézus által megbékélt a Mennyei Atyával is. Visszavette az eredeti keresztnevét, és ami ennél is fontosabb, visszakapta fiúi identitását. Rick úgy ment oda apja kórházi szobájába, mint egy kolduló rabszolga. Azon a délutánon pedig, amikor imádságban képes volt követni Jézust a bűnbánat és a megbocsátás útján, a fiúság lelkével távozhatott. Ez az, amit Krisztus megígért nekünk is, erről szól ez a könyv.

Kezdjük hát el!

A könyvben az Újszövetség szóhasználata szerint gyakran használom a *fiú* vagy *fiúság* szót, de valójában Isten gyermekeit értem alatta, fiúkat és leányokat egyaránt. Tehát ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy a nők ki lennének zárva a „fiúság" lelki szellemi ígéretéből, éppen ellenkezőleg. A Szentlélek pünkösdi ígérete egészen határozottan egyformán vonatkozik férfiakra és nőkre, mint Joel próféta jövendölésének beteljesülése: „...kiárasztok lelkemből minden testre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak" (ApCsel 2,17). Semmi sem ábrázolja ezt jobban, mint Jézus beszélgetése Máriával az üres sírnál, amikor Jézus kijelenti, hogy az Ő Atyja Mária Atyja is.

A következő fejezetekben olyan kérdésekről lesz szó, hogy *Ki az Atya Isten? Milyen Ő? Mi van a szívében?* Újra és újra felidézzük, hogy az Atyát a Fiún, Jézuson keresztül láthatjuk, aki megmondta: „Én és az Atya egy vagyunk" (Jn 20,30). Jézusban az Atya hív magához bennünket. Jézus nem az Atya, hanem külön személy, de ugyanaz a természete, ami az Atyáé. De Jézusban megláthatjuk az Atyát – láthatjuk, milyen Ő, milyen a szíve.

Bátorítok mindenkit, hogy tegyük ugyanazt, amit Mária Magdolna: még sötét volt, amikor elindult a sírhoz. Nem is gondolt bele, hogyan tudja majd elhengeríteni a súlyos sziklát a sír bejárata elől. A sziklát addigra csodálatos módon már elmozdították. És amikor meglátta a feltámadt Jézust, aki az Atya életét és fényét hordozta, meglátta magát az Atyát is.

Itt és most Mária története a mi történetünk is. Ahogy megpróbáljuk követni Jézust, észre fogjuk venni, hogy Ő a Mennyei Atyához, a mi Atyánkhoz vezet bennünket.

Személyes ima:

Úr Jézus, szeretném megismerni az Atyát. Kérlek, adj bátorságot, hogy ne csak elolvassam ezeket a lapokat, hanem oda is figyeljek közben a szívemre és a Te vezetésedre. Ihless meg engem, hogy többet megértsek annál, mint ami ide le van írva. Jézus, benned nyilatkoztatja ki magát az Atya Szíve. Hadd lássam meg az Atyát, és hadd tudjam meg, ki vagyok én valójában! Hiszem, hogy megtartod ígéreted, és hozzám is eljössz, ugyanúgy, mint Mária Magdolnához a sötétség és hitetlenség pillanatában. Köszönöm, Uram, hogy megígérted, hogy megmutatod nekünk az Atyát. Szeretném megtalálni igazi otthonomat.

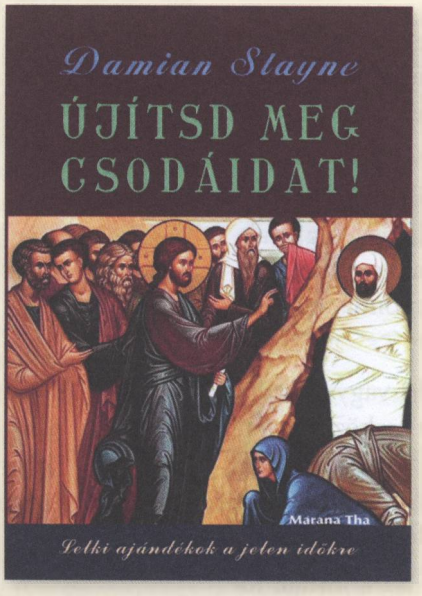
Neal Lozano és Matthew Lozano

(Részlet a Marana Tha sorozat hamarosan megjelenő *Atyánk szíve* című könyvéből)

A S·Z·E·N·T·L·É·L·E·K adományai

Szolgálatom két epizódja miatt is fel kell hívnom a figyelmet Damian Stayne könyvére, és ajánlom mind a papság, mind a laikus hívek számára.

Amikor frissen felszentelt püspökként (1994) részt vettem az új evangelizációról szóló első afrikai zsinaton, már akkor feltűnt, hogy mennyire szüksége van mind a világegyháznak, mind pedig az afrikai egyháznak arra, hogy átismételje a jelek és csodák szerepét és helyét az evangelizációs misszió területén. Az evangelizáció egyszerre jelenti Jézus misszióját és annak folytatását az Egyházban a Szentlélek ereje által. Jézus missziója az Isten Igéjének hirdetésében és a jelek (csodák) szolgálatában nyilvánult meg, és a két szolgálat elválaszthatatlansága nem múlt el Péterrel, mivel Péter számára akkor Jézust *„Isten igazolta előttetek azokkal a hatalmas csodákkal és jelekkel, amelyeket – mint ti is tudjátok – őáltala művelt köztetek”* (ApCsel 2,22).

Amikor Jézus a küldetését átruházta a tanítványaira, megígérte nekik a Szentlélek ajándékát, akin keresztül Jézus továbbra is köztük maradt, megerősítve szolgálatukat jelekkel és csodákkal (ApCsel 4,29-30). Tehát, amikor Péter meggyógyította a bénát, aki a templom kapujában koldult, és a tömeg azon csodálkozott, hogy hogyan tette, Péter ezt mondta: *„a tőle származó hit adta meg neki ezt az ép egészséget mindnyájatok szeme láttára”* (ApCsel 3,16). Az apostoli kor Egyháza nemcsak megtartotta Urának és Mesterének küldetését, hogy „hirdessétek az evangéliumot az egész világon” (vö. Mt 28,19; Mk 16,15), hanem az igehirdetés és a jelek szolgálata által végbe is vitte, akárcsak Ura és Mestere.

Később, a posztapostoli Egyházban, különösen a mai Egyházban a jelek szolgálatának jelenléte és helye, az Úr feltámadásának bizonyítéka a tanítványainak missziójában elvesztette a súlyát és a fontosságát, mintha olyan küldetés lenne, amely csak az újszülött Egyházra jellemző. Azonban ha a jelek szolgálata jelenti az Atya megbízólevelét Jézus számára, a kenetet és a hatalmat a küldetéséhez, akkor az Egyház mint Krisztus Menyasszonya számára ma is így kell ennek lennie.

Amikor erről beszéltem a zsinaton, az egyik zsinati atya azzal torkolt le: *„Nem **erőszakolhatjuk** meg Isten kezét.”* Vitába szálltam vele: ugyan nem erőszakolhatjuk meg Isten kezét, de mindig **imádkozhatunk**, hogy Jézus dicsőítse meg magát a szolgálatunkban, és higgyük el, hogy ez lehetséges! Hiszen Jézus megígérte!

Egy másik alkalommal papok és világi hívők találkoztak, hogy megvitassák, hogyan lehetne az Egyházat vonzóvá és fontossá tenni a fiatalok számára. Azt a megjegyzést tettem a találkozón, hogy meg kell találnunk a módját, hogy **ünnepelhessük a Szentlélek karizmáit** az Egyházban. És azonnal megkérdezték: „Ezt hogy érti?” Amikor azt válaszoltam, hogy **Jézus és a Szentlélek adományait kell megünnepelnünk a liturgiáinkban**: a gyógyítás, a prófétálás, a tanítás, a vezetés stb. adományát, tulajdonképpen mindazt az ajándékot, amit Jézus az Egyházra bízott, *„hogy felépítse!”* (vö. 1Kor 14), akkor csend lett.

A Karizmatikus Megújulás és számos egyén: papok és hívek keresték különböző utakon, hogy ráébresszék az Egyházat a világ különböző részein, mennyire valóságos és fontos feladat a jelek szolgálata az evangelizáló missziókban. Rávilágítottak, hogy a jegyajándékokat: **a Lélek adományait** Jézus átadta már a Menyasszonyának, az Egyháznak. Damian Stayne jelen könyve, az *Újítsd meg csodáidat!* újabb tanúságtétel a **rengeteg más tanúságtétel mellett** arról, hogy az Úr Lelke az Egyházában maradt, és hasznos hozzájárulás ahhoz a vitához, amely a Szentlélek karizmáiról szól a mai Egyházban.

Elolvasása vezesse az olvasót, hogy kérje a Szentlélek kiáradását az egész mai Egyházra!

Peter Turkson bíboros

Senki sem gyenge annyira, hogy ne tudna

ISTEN ESZKÖZE LENNI

Mózes így szólt Istenhez: „Ki vagyok én, hogy a fáraóhoz menjek és Izrael fiait kivezessem Egyiptomból?" Isten ezt válaszolta: „Veled leszek, s ez lesz a jel, amelyről felismered, hogy küldetésed tőlem van... Ha majd kivezeted a népet Egyiptomból, ezen a hegyen mutatok be áldozatot Istennek."

Mózes ezt mondta Istennek: „De, Uram, én nem vagyok a szavak embere. Azelőtt sem voltam és most sem vagyok, amióta szolgáddal beszélsz. A szám akadozó, a nyelvem lassú."

Az Úr ezt válaszolta: „Ki adott szájat az embernek, ki teszi némává vagy süketté, látóvá vagy vakká? Nemde én, az Úr? Menj csak, majd segítlek a beszédben, s azt fogod hirdetni, amit mondanod kell." (Exodus 3. és 4.)

Egyetlen keresztény sem gondolja vagy mondja, *hogy nem alkalmas arra, hogy Isten eszköze legyen*, mert tulajdonképpen ez keresztény voltunk lényege. Sok dolog vonatkozásában lehetünk alázatosak, de soha ne térjünk el attól, hogy Isten felhasználjon.

Keresztelő János így szólt a néphez a Jordán folyónál: „Én vízzel keresztelek, de utánam jön, aki nagyobb nálam, akinek saruszíját sem vagyok méltó megoldani."

Amikor maga Jézus jött el hozzá, hogy megkeresztelkedjen és János megpróbálta lebeszélni: „Te jössz el hozzám? Inkább neked kellene engem megkeresztelned" – Jézus így válaszolt: „Hagyd ezt most! Illő, hogy mindent megtegyünk, ami elő van írva." Így János megkeresztelte azt, akinek a saruszíját sem volt méltó megoldani.

Az evangélium teli van bátorítással, némelyik egészen meghökkentő.

Ti vagytok a föld sója!
Ti vagytok a világ világossága!

A hajatok szálai is meg vannak számlálva!

Ezek a szavak izgalmasak a hallgatónak. Lehet minden sötét, de ők a világ világossága. Mint személyek, új értékítélettel találkoznak. Különösképpen érvényes volt ez az asszonyokat illetően. Aligha írható le az első tanítványok öröme, akik előtt Jézus a világban való fontosság ilyen érzését feltárta. A fontosságnak ugyanezt az érzését adják tovább Jézus tanítványai mások felé. Ezek közül senki nem volt nagyobb, mint Assisi Szent Ferenc. Elmondhatta imájában:

„Mutassam meg az utat azoknak, akik eltévedtek. Mutassak célt azoknak, akik tehetetlenek. Azokat, akik nem tudják kicsodák, tanítsam meg, hogy ők Isten gyermekei és az ő eszközei lehetnek a gyógyítás és a feltámadás soha véget nem érő munkájában."

Ezért tehát két dolgot kell tennünk.

Az első, hogy **soha ne kételkedjünk abban, hogy Isten felhasználhat minket minden gyengeségünk ellenére**, ha hajlandók vagyunk rá.

A második, hogy **meglássuk, Isten mindenkit felhasználhat, aki kész erre**, és ha szükséges, erősítsük meg az illetőt bizalmában.

Egyik nap, amikor Szent Ferenc imádsága végeztével előjött az erdőből, az erdőszélen elébe toppant Masseo testvér, s próbára akarván tenni alázatosságát, szinte szemrehányó hangon szólította meg őt:

– „Miért éppen téged? Miért éppen téged? Miért éppen téged?"

Szent Ferenc megkérdezte:

– „Mit akarsz ezzel mondani?"

– „Azt akarom mondani" – felelte Masseo testvér –, „miért éppen téged követ az egész világ? Miért van az, hogy mindenki látni és hallani kíván téged s kész engedelmeskedni neked? Hiszen nem vagy szép férfi, nincs valami nagy műveltséged, s még csak nagy ember se vagy. Honnan van hát az, hogy az egész világ utánad megy?"

Amikor Ferenc megértette a kérdést, szívét öröm töltötte el, arcát égre emelte és sokáig állt így, Istenhez szárnyaló lélekkel. Majd magához térvén letérdelt és hálát zengett az Úrnak. Aztán Masseo testvérhez fordult, s túláradó indulattal így adta meg a választ:

– „Akarod tudni, miért utánam? Akarod tudni, miért éppen utánam? Akarod hát tudni, hogy miért éppen utánam jön az egész világ? Ezt én a Magasságbeli tekintetének köszönhetem, amely számon tartja a jókat és a gonoszokat. Minthogy azok a szentséges szavak a bűnösök közt sem találtak nálam hitványabb, gyarlóbb és galádabb bűnöst; s minthogy Isten a szándékában lévő csodálatos művének megvalósításához nem lelt nyomorultabb teremtményt a földkerekségen: éppen ezért választott ki engem, hogy megszégyenítse a világ nemességét és hatalmasságát, erejét, szépségét és bölcsességét; s ezáltal nyilvánvalóvá tegye, hogy minden erő és minden jóság egyedül tőle való, nem pedig a teremtménytől; s hogy senki se dicsekedhessék színe előtt, aki pedig dicsekszik, dicsekedjék az Úrban, akié minden tisztelet és dicsőség örökkön örökké."

Erre a heves érzelemmel adott válaszra nagyon megilletődött Masseo testvér, és teljességgel megbizonyosodott arról, hogy Szent Ferenc lelkében igen mélyen gyökerezik az igazi alázatosság, Krisztus dicséretére. Ámen.

— FIORETTI —

IMA A BETEGEKÉRT

Grafika: Fr. Philippus Philippus OFM Cap.

Betegek Anyja, Szűz Mária,
virrassz a földkerekség minden betegének ágya mellett!
Azok mellett, akik ebben az órában vesztik el öntudatukat,
akik haláltusájukat vívják,
akiknek nincs semmi reményük a gyógyulásra,
akik fájdalmukban sírnak és jajgatnak,
akiket senki se ápol,
akik járni szeretnének, de ágyhoz vannak kötve,
akiknek pihenniük kellene, de a szükség munkára kényszeríti őket,
akik nyugtalanul hánykolódnak fekhelyükön,
nem tudnak aludni,
az éjszakát nyitott szemmel töltik,
akiket betegségük mellett családjuk szegénységének gondja is kínoz,
akiknek végleg le kell mondaniuk jövőbeli terveikről,
akik nem hisznek az örök életben,
akik nem tudják, hogy Krisztus szereti őket.

„Uram, tégy készségessé arra, hogy felhasználj. Értéktelenségem tudata soha nem keltsen bennem ellenállást aziránt, hogy felhasználj. Emlékezzem mindig mások szükségleteire, hogy mindenkor készséggel álljak rendelkezésedre. Nyisd meg szemeimet és szívemet, hogy az eljövendő napon tehessek valamit a Te békédért."

Alan Paton

Felajánlottam életemet a Szűzanyának

TANÚSÁGTÉTEL

Román Enikő Mária Regina ferences nővér vagyok. Gyerekkoromra visszatekintve, vallásos családban nevelkedtem, nagymamám a Szűzanyának ajánlott engem, ami meghatározta kicsit egész életemet.

Nagyon szerettem táncolni, ezért a szüleim balett iskolába írattak, 5 évet jártam oda. Nyolcadikos voltam (50-en voltunk egy osztályban), ahonnan 25-en kiestek és én is közéjük tartoztam. Ez volt életemben az első törés, amikor úgy éreztem nincs tovább. Ez nagyon nehéz volt, mert nem tudtam az utat.

14 és 17 éves korom között újra meg kellett, hogy térjek, meg kellett tapasztalnom, hogy Isten van, létezik, és eltervezett számomra egy utat. Ez kicsit a vergődés időszaka volt.

17 évesen tapasztaltam meg a belső meghívást a szerzetesi életre. Isten megérintette a szívemet a Szentlélek által, hogy Istennek átadott életet kell élnem. Ez a meghívás annyira erőteljes volt, hogy próbáltam keresni a helyem az egyházban, ami 5 évig tartott. Végül igent mondtam Istennek: szerzetesnő leszek.

Második otthonom Kolozsváron a Ferences templom lett. Két családom lett, jelenleg ferences nővér vagyok. A közösségünk anyaháza Pécsett van, itt Árkoson 10 éve vagyunk jelen. 15 évig voltam Magyarországon, szakképzett nővér lettem, 10 évig dolgoztam kórházban, több helyen is gyerekkórházban, pszichiátrián.

17 évesen kezdtem igazán Istenhívő lenni, az Atya, Fiú, Szentlélek jelen voltak az életemben, most is így van és nagyon mély a kapcsolatom a Szűzanyával.

1990-ben Medjugorjéban az első ottlétem sok ajándékot hozott az életembe. Szlavko atya felhívta figyelmünket arra, hogy akik ott vagyunk, a Szűzanyának szánjuk oda az életünket. Örökfogadalomkor a Mária Regina nevet kaptam, ez közel hoz a Szűz Anyához.

Az örökfogadalom, amikor gyűrűt húznak az ujjunkra, nagyon fontos az életünkben, mert ilyenkor döntjük el, hogy Istennek ajánljuk teljesen az életünket. Ez 1996-ban volt, a hármas fogadalom által: szegénység, tisztaság, engedelmesség.

A szegénység fogadalma számomra egyfajta szabadságot ad az anyagiasságtól, teljesen Istenre bízva magam.

A tisztaság fogadalma segít abban, hogy teljesen át tudjam adni testem, lelkem Istennek és teljesen Istennel éljem meg ezt a kapcsolatot.

Az engedelmesség segített kilépni önmagamból, az önzésemből.

Mind a három fogadalomban voltak nehezebb és könnyebb időszakok az évek folyamán.

Ötven éves vagyok, 30 éve vagyok szerzetesnő, nagyon boldog vagyok. Isten megadta a kitartás ajándékát, kiteljesedett az életem. Örömök és nagyon sok szenvedés is volt, egy ilyet szeretnék most megosztani.

Tíz éven át kórházban dolgoztam, szívemhez közel álltak azok a betegek, akik életük utolsó fázisában voltak, általában rákosok. Nekem a rák mindig olyan félelmetes volt, gondoltam, én biztos soha nem leszek az. Aztán megtudtam, hogy rákos vagyok, áttétet találtak bennem, s ledöbbentem, hogy miért pont én. Amíg nem tudtam elfogadni, addig padlón voltam. Ez 2002 február első napjaiban történt.

Két hétre rá a kolostor templomunkban ültem, amikor egy hang azt mondta nekem: meg foglak gyógyítani. A halál nagyon közel jött hozzám, tehát megtapasztaltam, milyen az, ha az ember ké-

szül meghalni. Ez azért volt nagyon jó, mert átkerültem kicsit a természetfölöttibe, készültem arra, hogy Isten előtt számot kell adnom az életemről. Láttam, kivel nincs rendben a kapcsolatom, kire haragszom, kire nehezteltem az évek folyamán, amiket nem rendeztem le. Olyan mély szeretetet éreztem Isten iránt, amire néha visszavágyom. Végig kellett csinálni a műtéteket, kemót, stb… igazából ez az egész misztérium maradt számomra. **Megérteni a szenvedést, amikor az ember benne van, azt csak Istennel lehet**. Az volt számomra segítség, mikor úgy éreztem ez Istennek az akarata és ebben az akaratban az én megújulásom is benne van. Hálát adok Istennek ezért a tapasztalatért: gyakran megéreztem a Szentlélek jelenlétét. Amikor természetfölötti síkon mozog az ember, sok mindent megérez, ami másokban van – néha nehéz volt, néha könnyű.

Kamasz koromban kicsit elfordultam Istentől: iskola, tánc, barátnők. A szívem kicsit elfordult Istentől. Nagymamám mondta, hogy menjek templomba. Amikor padlón voltam, tudtam, hogy, előtte mondtam Szent Józsefnek: egy évig böjtölök, ha megsegítesz.

• *Megtérésed első lépése egy megpróbáltatáson keresztül történt. A világi dolgok után nehéz volt a vívódás hogy eldöntsd, elszakadsz ettől a formától és Istent teszed első helyre?*

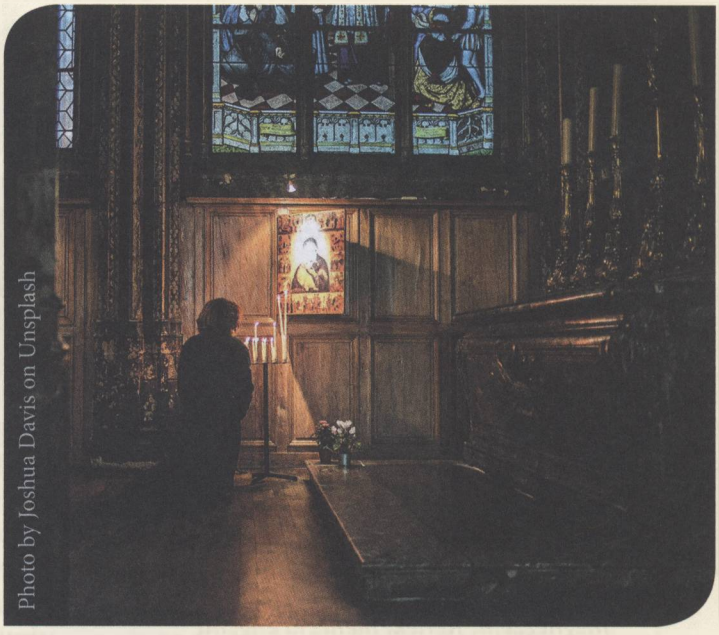
Először felületes kapcsolataim voltak, hátha Isten mégis mást akar az életemben. Egy vallásos fiú megkérte a kezem, de mondtam neki, hogy ilyen gondolataim vannak, hogy szerzetesnő legyek, meg fogom imádkozni. Azt teszem majd, amit belül érzek, téged is kedvellek, igaz hogy nem szeretlek. De imádkoztam és a lelkem mélyén éreztem, sosem leszek boldog, ha férjhez megyek.

Azt mondtam: Uram, én boldog akarok lenni! Amikor Istent az ember az első helyre teszi, akkor nincs oda annyira a teremtményeiért, mert amikor a Teremtő lép be a személybe, akkor ami azelőtt kétségbeesést okozott, az kimarad idővel.

A szerelem bejött később, érdekes módon, amikor 40 évesen krízisbe kerültem, Döntenem kellett, mit teszek, s én döntöttem, hogy Istent akarom. Ilyenkor sok felszentelt személy kilép.

• *Ezt, ha Istennel próbálod megélni, akkor nagyon szép, a mi életünkben is van ilyen. Volt-e kemény megpróbáltatás, amiben a gonosz ki akart használni, megkísérteni?*

1998-ban kértem Istentől egy karizmát, gyógyítást. Gyerekek gyógyulásáért imádkoztam a kórházban és gyógyultak, de egyfajta kísértést éreztem, hogy nekem ez megy. Oda kellett figyeljek, mikor teszem magam Isten helyére, helyemen kellett legyek – Isten gyógyít, én csak eszköz vagyok, ez később is nagy kísértés volt, hogy háttérbe szoruljak.

Photo by Joshua Davis on Unsplash

Másik kísértés, szenvedély a tévénézés. Szerettem tévét nézni. Az, amit nézünk, az a lelkünkben befolyásol. Ha problémám lett a tisztaság vagy engedelmesség területén, megfogadtam, lemondok a tévénézésről, nem éri meg, hogy a lelkem kárt szenvedjen, inkább olvasok, imádkozom. A szerzeteseknek is szüksége van az imára, erre hívja fel a figyelmet a Szentatya ebben az évben. Írt nekünk egy levelet, testvérként szólít meg, szenvedélyesen élni meg a jelent, a másik pedig, hogy visszatekinteni hálaadással a múltba.

Az erdélyi közösségek: Klarisszák, Karmeliták, Szociális testvérek, Ferencesek Atyák, Árkosi nővérek – mi az egységet kell, hogy építsük, ápoljuk ebben az évben egymás között.

Az a fontos az életemben, hogy megtaláljam azt a mély vágyat teljesen, hogy újból és újból átadjam az életemet Istennek.

• *Isten áldása kísérje ezt beteljesedésre ne csak a saját magad, hanem mindazok életében, akik amellett döntöttek, hogy az Urat mélyebben szolgálják.*

Nagyon szépen köszönjük a ránk szánt időt, Isten áldását kérjük rád, általad a közösségetekre.

Dicsértessék Jézus Krisztus, mindörökké, ámen!

Mária Regina nővér

Egy ember nagy lakomát rendezett...

II/1 rész

„Jézus egyszer egy előkelő farizeus házában ebédelt. A vendégek közül megszólalt valaki: 'Boldog, aki asztalhoz ülhet Isten országában.' Jézus a következő példabeszéddel válaszolt: 'Egy ember nagy lakomát rendezett. Sokakat meghívott. Amikor eljött a lakoma ideje, elküldte szolgáját, és ezt üzente a meghívottaknak: 'Jöjjetek! Minden készen van.' De azok sorra mentegetőzni kezdtek. Az első azt üzente: 'Földet vettem. El kell mennem, hogy megnézzem. Kérlek, ments ki engem!'"
(Lk 14,15-24)

Nézzük, hogy folyik a lakomáról szóló példabeszéd? Valaki ezt mondja a vendégek közül, hogy boldogok, akik meghívottak az Isten országába, aki odaülhet pontosabban. Ez a fölkiáltás úgy hangzik, mintha azt mondaná, hogy hát az a boldog, aki odaül és odaülhet. Mintha azt mondaná, hogy milyen boldogtalanok és milyen szerencsétlenek azok, akik nem ülhetnek oda az Isten országába a menyegzőre. És valóban igaz ez, azonban ebben a fölkiáltásban ott van a kizártság lehetősége, vagyis hogy az boldog, aki odaülhet és milyen szerencsétlen, aki nem. Jézus ezt úgy érezte, hogy felhívás, fölkérés, egy átvitt értelemben mondom; a táncra, vagyis, hogy erre válaszolni kell, hogy szó sincs arról, hogy bárki is ki lenne zárva! A boldogtalanságuk oka, saját maguk ostobasága, aki nem ül oda Isten országában a terített asztalhoz. Jézus más tanítása alapján, „vessétek ki a külső sötétségbe", saját maga oka annak, hogy a kárhozatba ment! Mindenki hivatalos! Nincs kizáró, másokat félre tévő meghívás! Hogy azok milyen szerencsések és milyen jó, minthogy ezt, hogy boldog lenni, ez a szó, ezt így is lehetne mondani, hogy szerencsés, kiválasztott. Jézus arra válaszol, hogy nincs ilyen, hanem olyan van, hogy mindenki hivatalos. Ezért mondja a példabeszédet.

Nincs olyan, hogy valaki ki van zárva, önmagát zárja ki! Ugye a példabeszédben a meghívottak elutasítják a meghívást: az egyik földet vett, nem ér rá. A másik öt iga marhát vett nem ér rá. A harmadik pedig nősült és nem ér rá. Vagyis miről van szó? Az első kettő egyértelműen a mammon foglya; vettem, tulajdonom van, ez engem megfog. Állatot vettem – Opelt vettem, kocsit! (Lefordítom a mai világra!) Ki kell próbálnom. Sajnos nem érek rá, ez leköt engem! És a másik, ami itt el van rejtve benne, hogy az Isten országáról van szó, és ez sokféle módon jelenik meg már ebben a világban is. A végső kicsengés pedig az, hogy Isten országa, azaz a Mennyek országa, vagy a pokol! Ez a végső kicsengés, de ennek sok megnyilvánulása van ebben a világban is.

A vasárnap megszentelése! Most vettem a személyautót, nem érek rá elmenni a Szentmisére, most ezt próbálom ki. Ugyanaz, mint amikor azt mondja, hogy öt iga marhát vettem, nem érek rá, most ez engem leköt. És persze, az Isten országának megnyilvánulása most a Szentmise! Vagy ugyanígy mondhatnám az imádságot, ami szintén az Isten országának megnyilvánulása ebben a világban. Nincs időm imádkozni, mert nekem dolgoznom kell a földemen, a Kft-ben, a nem tudom hol kell dolgozni és nem azért, mert beosztottak és ilyenkor kötelességem elmenni és föl vagyok mentve a Szentmise látogatása alól, mert a Metró működik vasárnap is, és akkor is kell metrővezető, hanem mert én kértem és bemegyek a plusz pénzért. Nem érek rá, mert a mammon megfogott! Nincs időm imádkozni, nincs időm misére járni, nincs időm kinyitni a Szentírást és olvasni. Nincs időm elmenni és fölkeresni a pesti Ferenceseket, ahol hét óra gyóntatás van mindennap, hogy elvégezzem a gyónásomat!

Az Isten országának sokféle megnyilvánulására azt mondja a ma embere, hogy nincs ideje és valójában miről van szó? Mert itt van a másik is, hogy most nősültem, nincs időm rá, pedig Isten adta nekem azt, hogy férfi van és nő. Ő találta ki a házasságot, Ő adta neki az élete párját, segítette! Most végre

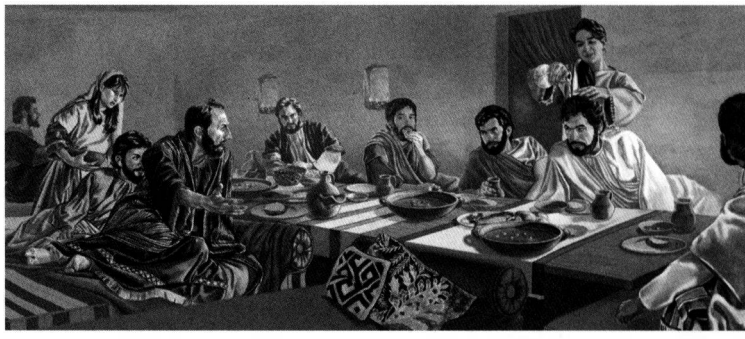
boldog lehet és mit csinál? Istent kiveszi ebből! Neki nem kell az Isten! Pedig az Ő ajándéka a házasság! Azt mondja, nem érek rá Istenre.

Az öt iga marhát is Ő találta ki! Ott van a Teremtés Könyvében, hogy az állatoknak adjon nevet, vagyis hajtsd uralmad alá, a tiéd! Nevezd el, birtokold! Az Isten adta neki és nem veszi észre az Isten ajándékában a Jóisten jelenlétét, hanem azt mondja, hogy nem kell az Isten, nem érek rá! A földet vettem ugyanígy, a személyautót vettem ugyanígy! A Jóisten adta az embernek az észt és az agyat, hogy hajtsa uralma alá a földet, használja ki a földben lévő lehetőségeket. Készítsen magának űrhajót, személyautót, repülőt, de az Istent ne zárja ki abból, hogy élvezi azt, amit ajándékba kapott Istentől!

A végkicsengés az, hogy akik elutasítják a meghívást, azért utasítják el, mert valami mindig fontosabb az Istennél és ez a valami, ami fontosabb, az Isten teremtménye! Vagyis milyenek az ilyen emberek? Bálványimádók! Az Istent félreteszik a teremtmény miatt. És az öt iga marhából rögtön személyautó lesz, vagy egyéb más dolog, ami a mai világban elvonja az embereket az Istentől. És rögtön fölfedezem a modern bálványimádókat, hogy miért nincs időm imádkozni, mert annyi feladatom van nekem.

Nyugdíjas vagyok és tele vagyok feladatokkal, és nincs időm imádkozni. Mert minden más fontosabb, és az a más, ami fontosabb az mind az Isten teremtményére irányul! Ahelyett, hogy hálásak lennénk Istennek a teremtményeiért, az unokáért, a családért, a sok jóért, amivel elhalmoz az Jóisten! Ehelyett azt mondjuk, hogy ez engem leköt és nincs időm imádkozni. Pedig az imádság nagy mestere, Nagy Szent Teréz szerint: ne is álmodja arról senki, hogy imádságban előre halad, aki naponta egy órát összefüggően legalább nem tud leülni imádkozni!

Mindig arról álmodunk, hogy milyen nagy kegyelmeket lehetne kapni imádságban. Van-e időm Istenre? Fölfedezzük-e, hogy minden más az Ő teremtménye, az Ő ajándéka? Hálásak vagyunk-e? Azt mondjuk, hogy nem kell a Teremtő, nem vagyok hálás, nem fedezem fel benne az isteni jelenlétet! Nem örülök az Istennek a teremtményeiben, hogy az unokára ránézek és azt mondanám, hogy a Jóisten benne van és ennek megfelelően közelítek hozzá. És megtanítom őt arra, hogy ő az Isten temploma! Hogy ő is ennek örvendezzen és ennek megfelelően rendezze az életét, hanem megelégszem azzal, hogy vigyázok rá, mert a szülők nem vigyáznak éppen. És nincs időm ezért misére menni, ahelyett, hogy elvinném őt is a templomba, akármilyen kicsi. Rólunk szól az Evangélium! És akinek nem inge, ne vegye magára, de sajnos nincs közülünk senki, aki ne venne ebből valamit magára, hogy nincs időm imádkozni, áldozatot hozok, hogy elmegyek a misére. Én úgy tudom, hogy Krisztus hozza az áldozatot! Ő az, aki fölajánlja magát a Mennyei Atyának és Önmagát kínálja ajándékként az Isten táplálékul! És mi hozunk áldozatot? Maga ez a szó is, hogy Szentáldozáshoz járulok; Isten az áldozat, aki Önmagát áldozza nekem, ajándékul és nem én áldozok, hanem Ő áldozza Önmagát nekem! Vegyük figyelembe, hogy mennyire nem vesszük észre, hogy nem vagyunk hálásak! Ehelyett azt mondjuk, hogy nincs időnk, most mást kell tenni.

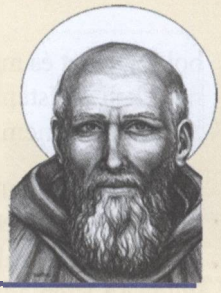
És akkor jön Jézus a példabeszéddel! Akkor menjetek ki, hívjátok el a szegényt, mert ő nem fogja azt mondani, hogy öt iga marhát vettem, meg földet, mert nincs rá pénzem. A vakot, a sántát, a bénát, mert nem fog földet művelni, meg öt iga marhával szántani és lehet, hogy házasodni is nehéz neki. Megszégyenítő, hogy azok az emberek ragaszkodjanak elsősorban Krisztushoz, az Egyházhoz, a Szentségekhez, akik a földi életben egyéb más dolgokban nem találták meg a helyüket! Az élet kitaszítottjai, a pszichikai betegek megtalálják Istent, az egészségesek nem! Miért nem? Ugye mennyire nekünk szól ez a példabeszéd?

Akinek nincs pénze a fűtésre, el tud tölteni egy egész napot itt a templomba! A lehető legjobb helyen van, s az, akinek van fűtésre pénze, az meg nem jön ide! Itt van az Evangélium! A szegény nem mondja azt, hogy öt iga marhát vettem, hanem itt van a templomban, itt ücsörög egész nap. A legjobb hely! De ez megszégyenítő, hogy ehhez az kell, hogy úgy legyek szegény, meg rászoruló, meg szenvedő, hogy végre már Istenhez találjak! Miért nem lehet úgy, hogy nem vagyok megszégyenítve, jól mennek a dolgok és Istennek hálát adnék, hogy milyen jó, hogy jó feleségem van, jó férjem van? Van pénzem, van fizetésem, másokat is segítek! Megyek örömmel a templomba hálát adni!

Julián ofm atya

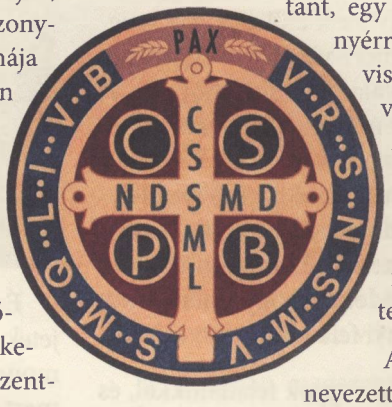
»»» **FOLYTATJUK** «««

Érdekességek a Szent Benedek-medálról

A Szent Benedek-medált nagy erővel ruházzák fel; különösképp a gyógyulást és a megkötözöttségekből való szabadulást keresők folyamodnak hozzá.

A Szent Benedek-medál ereje kizárólag Jézus Krisztusnak tulajdonítható, vagy Szent Benedek közbenjárásának, az egyházi áldásnak, a kérő személy hitének – semmi esetre sem a medál szépségének, vagy a rávésett ima szavainak. Nem babonaságból használják, hanem hitből – hasonlatosan az evangéliumi asszonyhoz, aki hitt benne, ha csupán megérinti Jézus ruhája szegélyét, meggyógyul (Mt 9,20); vagy hasonlóan azokhoz, akik hittek benne, ha Pál kendőit és kötényeit a betegekre helyezik, azok meggyógyulnak betegségeikből, és a gonosz lelkek elhagyják őket (ApCsel 19,12).

A Szent Benedek-medál mindkét oldalán ábrázolásokat és különös betűket láthatunk. Az előoldal a szentet ábrázolja, amint jobb kezében a keresztet tartja, bal kezében nyitott könyv van: a Szentírás által ihletett Regula (szerzetesi szabályzat). Az ő jobbján egy serleg (méregpohár) látható, amelyből egy vipera kúszik ki, miután keresztet vetett rá. A balján egy holló készül elrepülni a mérgezett kenyérrel.

Szent Benedek alakjának két oldalán ez olvasható: **CRUX SANCTI PATRIS BENEDICTI** – azaz: „**Szent Benedek atyánk keresztje**". A körülötte futó latin szöveg: „**Eius in obitu nostro praesentia muniamur!**" magyarul így hangzik: „**Erősítsen meg minket jelenléte halálunk óráján!**" – hiszen Benedek, Szent Józsefhez hasonlóan a jó halál patrónusa.

Benedek lába alatt az ex **SM Casino MDCCCLXX** betűket láthatjuk, vagyis: „**Monte Cassino szent hegyéről, 1880**" – ami arra emlékeztet, hogy a medált Benedek születésének 1400. évfordulóján verték. Ez a Benedek-medálnak az egész világon leginkább elterjedt változata.

A medál jelképrendszerének megértéséhez ismernünk kell Szent Benedek életét: abban az időben, mikor remeteként élt egy Subiaco melletti barlangban, egy közeli közösség, melynek meghalt a rendfőnöke, megkérte, hogy vegye át a vezetésüket. Egyeseknek viszont nem tetszett az az aszkézissel és vezekléssel teli élet, amelyet Benedek megkövetelt, és megkísérelték megölni: Vicovaróban mérgezett bort és kenyeret kínáltak neki. Szent Benedek a kereszt jelével áldotta meg a feléje nyújtott méregpoharat, mire az szétpattant, egy holló pedig elrepült a kenyérrel. Benedek elhagyta őket, visszatért a barlangjába, és mivel sokan gyűltek köré, akik követni akarták őt, idővel megalapította a rendet, amely a nevét viseli. 529-ben létrehozta a rend legfontosabb anyaházát Monte Cassino hegyén, Itáliában.

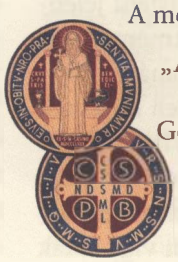
A medál hátoldala, az úgynevezett Benedek-pajzs egy keresztet ábrázol a szent kereszt iránti tiszteletére emlékeztetve; a kereszt fölött a **Pax** (**béke**) szó olvasható; mellette és körben iniciálék (szavak kezdőbetűi), melyek feloldása egy imádság szövegét adja.

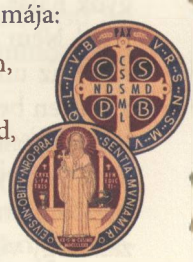
Magának a medálnak nincs csodatévő ereje; hanem látható jele a hívő ember Krisztusban való hitének és Szent Benedek iránti tiszteletének. Mivel a rajta olvasható szöveg egy, a Sátánt elűző imádság, alkalmas arra, hogy általa Isten áldását és védelmét kérjük a nagy szent közbenjárása révén, emellett pedig emlékeztet minket arra is, hogy keresztségünk által ellene mondtunk minden gonosznak.

A kereszt felett: **PAX – Béke** (A Benedek-rendiek köszöntése és mottója). A bencés PAX felirat eredetileg egy Krisztus-monogram: XP volt, a Christos név kezdőbetűi.

A medál imájának régi magyar formája:

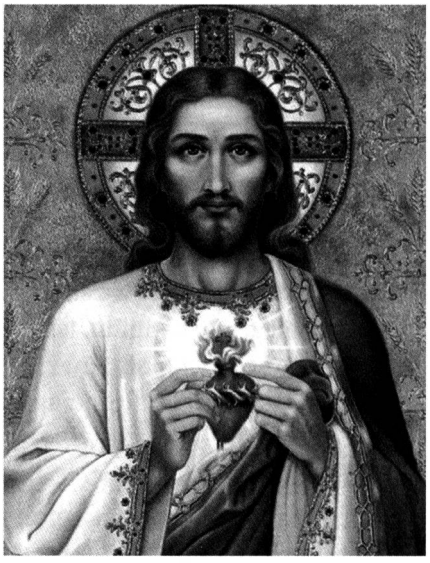
„A Szent Kereszt legyen fényem,
ne az ördög a vezérem!
Gonosz szellem, hordd el magad,
ne tukmáld rám hívságodat!
Elém ne tedd étkedet,
magad idd meg mérgedet!"

Forrás: Aleteia.org; Magyar katolikus lexikon, Magyar Kurír (vn)

Jézus tizenkét jó tanácsa

Két élet-út van. Egy széles: Isten nélküli! S egy keskeny: Istennel. A Máté 7,14-ben Jézus azt tanítja, hogy a keskeny úton kevesen járnak. Miért? Mert nehéz. Azért nehéz, mert kitartás, hűség kell hozzá. Azért nehéz, mert meg kell harcolni az önzésünkkel, az emberek csábításával és az ördöggel. De aki kitart a keskeny úton, kincset talál: az örök élet boldogságát az Atya házában. Jézus 12 jó tanácsot adott nekünk, hogy elérjük örök otthonunkat. Ezek a jó tanácsok segítenek bennünket, hogy végigjárjuk a keresztény élet útját! Szabad akaratunk van. Nem szabad elfelejtenünk: minden döntésünknek következménye lesz! Isten Igéje felelősségre int! Felelősek vagyunk önmagunk, felebarátaink és a világ iránt.

Az Újszövetség központi parancsa a **szeretet**!

> **„Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez a legfőbb: az első parancs. A második hasonló ehhez: szeresd felebarátodat, mint önmagadat. E két parancson függ az egész törvény és a próféták.”** (Mt 7,14)

Az Ószövetségi tíz parancs felkészítette a zsidó népet az Úrral való szövetségre, s a Messiás jövetelére.

Az Újszövetség 12 jó tanácsa elősegíti, hogy a keresztény ember határozza el magát Jézus radikális követésére és komolyan vegye Isten Országát. Jézusnak határozott elvárásai voltak azok felé, akik követői (tanítványai) akartak lenni. Ezek a követelmények a Jézussal való bensőséges **kapcsolat** és a **Szentlélek** által valósíthatók meg.

1. „Aki le nem mond arról, amije csak van, nem lehet az én tanítványom.” (Lk 14,33)

Ennek a mondatnak az a lényege, hogy a keresztény embernek semmihez sem szabad önző módon ragaszkodnia, ami gyengíti benne az Isten- és a felebaráti szeretet megvalósítását. Nem engedhetjük, hogy bármi is függőségben tartson bennünket. Se dolgok, se emberek, se szenvedélyek! A függőségek megkötöznek!

A Benedek-pajzson látható betűk jelentése:

- A kereszt szárai között lévő négy mezőben (a kereszt szárainak találkozásánál) a következő betűk állnak: **C. S. P. B.** (Crux Sancti Patris Benedicti) – **Szent Benedek atya (atyánk) keresztje**
- A kereszt függőleges szárán felülről lefelé: **C. S. S. M. L.** (Crux Sacra Sit Mihi Lux) – **A Szent Kereszt legyen az én fényem (világosságom)**
- A kereszt vízszintes szárán balról jobb felé olvasva: **N. D. S. M. D.** (Non Draco Sit Mihi Dux) – **Ne a gonosz legyen az én uram (Ne a sárkány legyen az én vezérem)**
- A Benedek-pajzson jobbról körben: **V. R. S.** (Vade Retro Satana!) – **Távozz tőlem, sátán!**
- **N. S. M. V.** (Nunquam Suade Mihi Vana) – **Nem fogsz soha meggyőzni hiábavalóságokkal (Soha ne kísérts hiábavaló dolgokkal)**
- **S. M. Q. L.** (Sunt Mala Quae Libas) – **Amit nekem mutatsz, az rossz (Rossz, amivel kínálsz)**
- **I. V. B.** (Ipse Venena Bibas) – **Te magad idd meg a mérged**

Jézus a lélek teljes **szabadságára** akar elvezetni minket, mert csak az az ember tudja Őt követni, aki szabad. Vagyonunkat, magunkat, képességeinket, vágyainkat, mindent, amink van, Isten rendelkezésére kell bízni, illetve az Ő terve szerint kell használni. Nem a birtoklásban, karrierben kell keresnünk életünk beteljesülését, hanem Istenben akarunk állandóan növekedni. Hiszen minden elmúlik, csak az marad meg, ami bennünk lelki/szellemi érték, legfőképpen a szeretet. „Mit ér az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de önmagát elveszíti?" (Lk 9,25)

2. „Ha életszentségtek felül nem múlja az Írástudókét és farizeusokét, nem juttok be a mennyek országába." (Mt 5,20)

Ez az Ige az alázat fontosságát emeli ki. A farizeusok életszentsége a mózesi törvény maradéktalan teljesítésében nyilvánult meg. A farizeus lelkülete a kevélységben, a bűnösök elítélésében, hatalomvágyban mutatkozott meg. – Jézus lelkisége alázatban, szerénységben, szeretetben, a bűnösök megszabadításában és Isten szolgálatában valósult meg.

A farizeus saját magától, azaz a mózesi törvény teljesítésétől várta az üdvösséget. Úgy gondolta, mivel teljesítette a törvényt, nincs szüksége megváltásra, nincs szüksége Jézusra.

Jézus arra tanított, hogy az üdvösség az Atya ingyenes ajándéka, amit semmivel nem érdemelhetünk ki, mert az olyan mérhetetlen kincs... olyan nagy érték, hogy annak elérése „embernek lehetetlen" (Mt 19,26). Mivel az Atya végtelenül irgalmas, mindenkinek felkínálja az üdvösséget, aki bűnbánó szívvel hozzá fordul és kéri azt.

3. „Ha nem bocsáttok meg az embereknek, Atyátok se bocsátja meg bűneiteket." (Mt 6,15)

Az élet folyamán sok támadás érhet valakit. Testi-lelki megaláztatás, rablás, csalódás, munkanélküliség. Lehet, hogy szeretteit ártatlanul börtönbe vetik, jogos tulajdonából kiforgatják. Ilyenkor hogyan bocsásson meg mindezekért az ember? **Isten kegyelméből!** Szavakkal kimondhatjuk, hogy „megbocsátok", de a szívben még ott marad a harag. Isten kegyelmét kell kérni, hogy teljes szívvel meg tudjunk bocsátani azoknak, akik megbántottak. Ezért lehet – akár évekig is – imádkozni, mert az nagy ajándék az Úrtól, hogy teljes kiengesztelődés legyen bennünk. A harag – ha nem tesszük le - felőrli a szervezetünket, beteggé tesz, lelki életünk is tönkre megy. A veszteséggel kapcsolatban az is eszünkbe juthat, hogyha megbocsátunk – Isten a százszorosát adja nekünk. Az Ő országában sokkal nagyobbat ad, mint amit elveszítettünk. Akinek harag van a szívében, nem tudja befogadni a szerető Istent. Meg tudok-e bocsátani minden engem ért sérelmet? Lemondok-e a magam igazának hajszolásáról a szeretet javára?

4. „Ha meg nem változtok, és olyanok nem lesztek, mint a gyermek, nem mentek be a mennyek országába." (Mt 18,3)

A gyermek nagyon jól tudja, hogy egyedül nem boldogul az életben, szüksége van a szülei segítségére. Ezért rábízza magát apjára, anyjára. Ha bajba kerül, siet hozzájuk, segítséget kér. Bízik benne, hogy nem tagadják meg tőle a segítséget.

Van-e annyi **bizalmam Istenben**, hogy teljes mértékben ráhagyatkozzam és jövőmet az Ő kezébe helyezzem? Jézus meg akar szabadítani bennünket minden félelemtől és aggodalomtól. A gyermek nem aggódik a holnap miatt, nem fél a jövőtől, mert teljesen rábízza magát szülei szeretetére. Hittel fogadom, hogy Istentől csak jó adomány érkezik felém!

5. „Aki atyját, vagy anyját jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám." (Mt 10,37)

Ez a tanács azt jelenti, hogy a legfontosabbat – lelkünk üdvösségét – ne rendeljük alá az emberi kapcsolatoknak. Csak akkor tudjuk helyesen szeretni szüleinket vagy a szülők gyermekeiket, ha Jézust helyezzük az első helyre a szívünkben! Ha függőségben élünk, ez lehet, hogy az üdvösségünket is veszélyezteti! Ha valaki azt mondaná, hogy nem élek hitem szerint, nem járok templomba, mert a szüleim ezt nem akarják, ez komoly probléma, mert a szülők kívánságát előbbre helyezte Isten szereteténél. Lehet, hogy valaki papi- vagy szerzetesi hivatást kapott az Úrtól, de mivel a szülei ellenzik, inkább a világban akar boldogulni. Sok jót tehetett volna, és boldog életet élhetett volna az Úr szolgálatában, de ezt elveszítette.

„Szeressétek egymást" (Jn 15,12; Mt 10,37; Lk 14,26). „Arról ismertük meg (Isten) szeretetét, hogy életét adta értünk. Tehát nekünk is oda kell adnunk életünket testvéreinkért" (1Jn 3,13-14). Jézus megkívánja övéitől a **teljes szívvel** való szeretést. Azt akarja, hogy mindenkit általa szeressünk! Ne bálványozzuk egymást, hanem szívünkben a legelső helyet Jézusnak adjuk!

6. „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és úgy kövessen engem." (Mt 16,24; Mk 8,34; Mk 16,16)

Ez az Ige az önfegyelem (önmegtagadás) fontosságát emeli ki.

Mi a kereszt? Lehet kereszt a betegség, a felebarát, a házastárs, az engedetlen gyermek, a munka, saját magunk, a világ, a szomszéd, testi vágyak stb. Minden nap választás előtt állunk. Ha elfogadjuk ezeket és megpróbáljuk a legjobbat kihozni a körülményeinkből – ez a kereszt felvételét jelenti. Ha veszekszünk, haragot tartunk, gyűlölködünk, hűtlenek leszünk, alkoholba, drogba menekülünk, nem vállaljuk a felelősséget: ez a kereszt elutasítása!

Vállalom-e hogy Jézus uralkodjon gondolataim, szavaim, tetteim fölött? A világ a testi élvezetek, a pénz, a hatalom kísértésével támadja Jézus tanítványát. Ezt napról napra meg kell tagadni, ha Krisztus számára szabadon akarom hagyni a szívemet.

7. „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül, aki nem hisz, elkárhozik." (Mk 16,16)

„Aki nagyobb akar lenni, **legyen szolgátok**, és aki első akar lenni, legyen cselédetek" (Jn 13,15; Mt 20.26; 25,31-46). – Ez az Ige azt jelenti, hogy hittel fogadjam: Jézus Krisztus Isten Fia, és a világ egyetlen Megváltója! – A világ sokféle bálványt imád, nekünk meg kell őrizni szívünket Isten számára. A keresztségben kapott Isten-gyermekséget értékeljük, mint nagy kincset! – A hívő élethez hozzátartozik a mások szeretetben való szolgálata!

A „keresztség"-ben – amely üdvözít – benne van a vágykeresztség, a szeretetben való élet, a vértanúság, a bűnbánat (vö. a jobb lator, Lk 23,40). Keressem a szolgálat alkalmait, hogy másoknak örömet szerezzek, segítsek problémáik megoldásában, vagy vigasztaljam őket.

8. „Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom mennyei Atyám előtt. De aki megtagad engem az emberek előtt, azt én is megtagadom mennyei Atyám előtt." (Mt 10,32-33; Lk 12,2-9)

Jézust megvalljuk szóval: „Én hiszek Istenben!" – és cselekedetekkel: másokkal jót téve. Szeretetben segítőkészséggel közeledünk a másik ember problémájához. A hívő ember számára nem lehet közömbös mások üdvössége. Feladatunk, hogy a környezetünkben beszéljünk Istenről, a hit fontosságáról és az erkölcsi értékekről. Különösen akkor kell segítségükre sietnünk, amikor betegek, tehetetlenek, tanácstalanok, védtelenek lesznek.

Jézust megtagadni lehet szóval (mint Péter apostol Pilátus udvarában: „Nem ismerem ezt az embert!"). De lehet bűnös cselekedetekkel is, amikor másokat megcsalunk, bántalmazunk, megalázunk, meglopunk, tönkre teszünk stb. – ezek mind jelzik, hogy mi, vagy ki lakik a szívünkben.

9. „Aki eszi az én testemet, és issza az én véremet, annak örök élete van és én feltámasztom őt az utolsó napon. Ha nem eszitek az Emberfia testét és nem iszszátok az Ő vérét, nem lesz élet bennetek." (Jn 6,53-55)

A szentáldozás összekapcsol bennünket Jézussal és felebarátainkkal. Az Oltáriszentség a szeretet szentsége. Jézus nem azt akarja, hogy érzéketlenül vegyük őt magunkhoz, hanem lássuk meg az összefüggéseket. Jézus a legnagyobb szeretettel adta nekünk szent testét, és azt akarja, hogy az legyen számunkra a forrás: az igaz életnek és a szeretetnek, a megbocsátásnak állandó forrása. Ha áldozom, személyes kapcsolatba kerülök Jézus lelkével. Ezért mondta, hogyha nem eszem Őt – ha nem élem a szeretet életét –, akkor megszűnik bennem az igazi földi élet és elveszítem az örök életet is.

Fontosnak tartom-e minden szentmisén a szentáldozást? Szoros kapcsolatba akarok-e kerülni Jézussal és vállalom-e az Ő sorsát? A szentáldozás életet, gyógyulást és szabadulást ad.

10. „Aki nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be Isten országába." (Jn 3,3.5)

Jézus azért küldte el a Szentlelket, hogy vezessen, erősítsen, és a Vele való kapcsolatot kialakítsa bennünk. Jézus világosan beszél a Szentlélekben való újjászületésről. Választanunk kell, hogy keresztény hitünket a Szentlélek erejében, örömben, bátorságban

éljük-e meg, vagy gyengeségben, örömtelenségben, tehetetlenségben!

11. „Az idő betelt: **közel van az Isten országa. Térjetek meg** és higgyetek az üdvösség jóhírében." (Mk 1,14) – „Azt mondom nektek: **Ha meg nem tértek**, (...) **elvesztek mindnyájan**." (Lk 13,3)

Az Ige figyelmeztet bennünket: **bűnbánat** nélkül nem nyerhetjük el az üdvösséget. Pál apostol fel is sorolja, hogy milyen bűnök választanak el Istentől: „A test cselekedetei nyilvánvalóak: paráznaság, tisztátalanság (szemérmetlenség), fajtalanság, bálványimádás, babonaság, ellenségeskedés, viszálykodás, vetélkedés, harag, veszekedés, szakadás, pártoskodás, irigykedés, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás, s ezekhez hasonlók. Amint azelőtt mondtam, most megismétlem: **akik ilyesmit tesznek, nem lesznek Isten országának örökösei**" (Gal 5,19).

12. **„Aki tanításomat megtartja, halált nem lát sohasem."** (Jn 8,52)

Isten igéje szerinti életet jelenti ez! „Nem mindenki, aki azt mondja nekem: 'Uram, Uram!' jut be a mennyek országába, hanem csak az, **aki megteszi Atyám akaratát**, aki a mennyekben van" (Mt 7,21-23). A tanítás maga az evangélium. Ebből megtanuljuk, hogyan viselkedjünk Istennel, önmagunkkal, felebarátainkkal, a világgal, a természettel. Ha nem segítünk felebarátainkon, amikor szükségben vannak, örök életünk kerül veszélybe (Mt 25,31-46: Éheztem, de enni nem adtatok stb).

K. I.

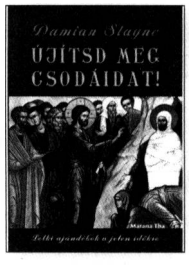
TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: Isten a szívedet kéri tőled... 3
Neal Lozano és Matthew Lozano: Hazafelé 4
Peter Turkson bíboros: A Szentlélek adományai 7
Alan Paton: Senki sem gyenge annyira, hogy ne tudna Isten eszköze lenni 8
Ima a betegekért 9
Mária Regina nővér: Felajánlottam életemet a Szûzanyának (tanúságtétel) 10
Julián ofm atya: Egy ember nagy lakomát rendezett (II/1. rész) 12
Érdekességek a Szent Benedek-medálról 14
K.I.: Jézus tizenkét jó tanácsa 15

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

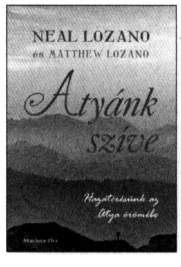
Szerkesztői üzenetek

A MARANA THA SOROZAT LEGÚJABB KÖTETEI:

Damian Stayne: Újítsd meg csodáidat! Lelki ajándékok a jelen időkre (ára: 2.000 Ft).

Megjelenik július végén: **Neal Lozano és Matthew Lozano: Atyánk szíve - Hazatérésünk az Atya örömébe**.

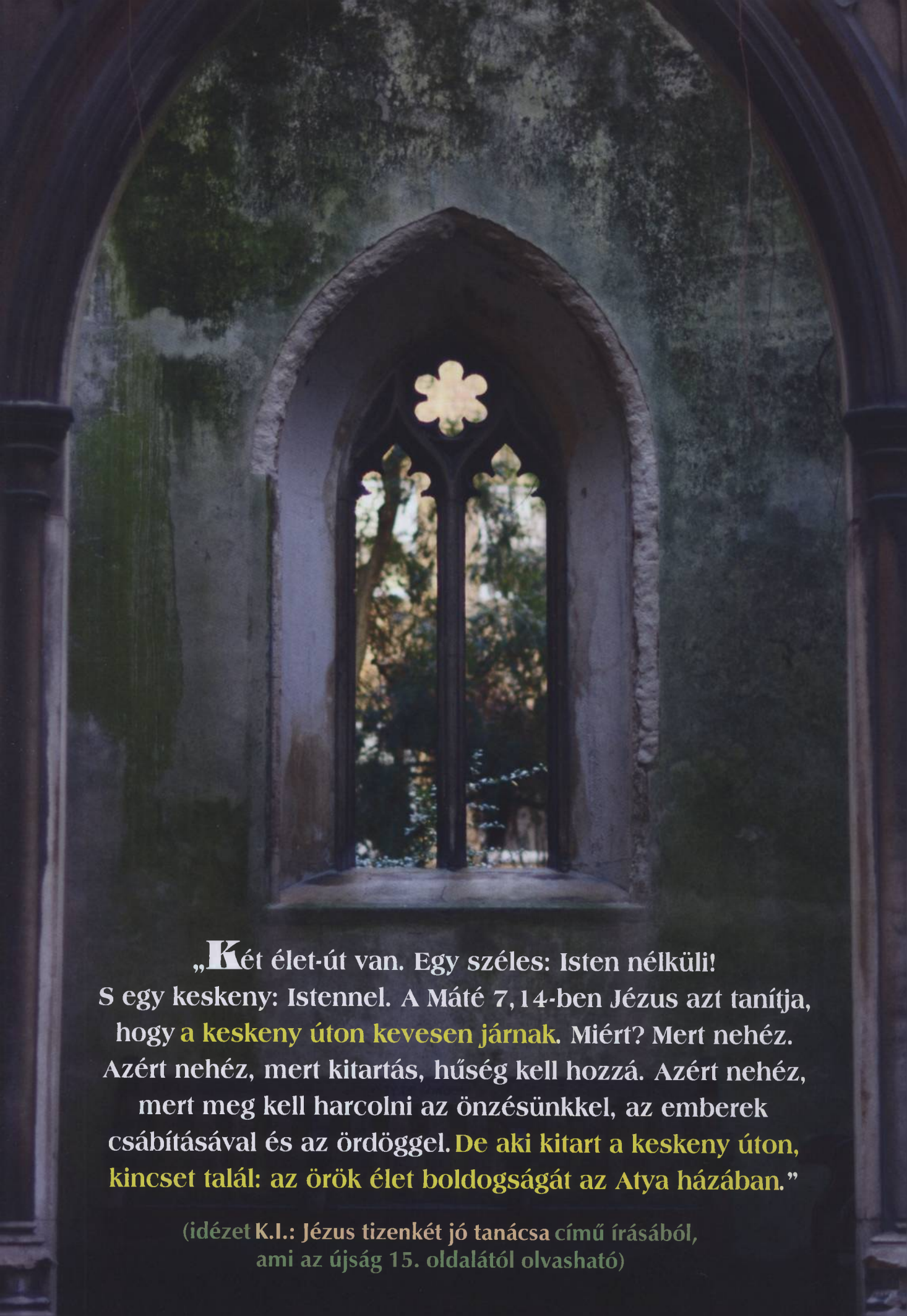

A könyvek kaphatók az Emmausz Irodában és a katolikus könyvesboltokban.

MARANA THA A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: MondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.
Ügyvezető igazgató: Nagy László

Szerkesztőségünk címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: fiererzs@gmail.com

„Két élet-út van. Egy széles: Isten nélküli!
S egy keskeny: Istennel. A Máté 7,14-ben Jézus azt tanítja,
hogy a keskeny úton kevesen járnak. Miért? Mert nehéz.
Azért nehéz, mert kitartás, hűség kell hozzá. Azért nehéz,
mert meg kell harcolni az önzésünkkel, az emberek
csábításával és az ördöggel. De aki kitart a keskeny úton,
kincset talál: az örök élet boldogságát az Atya házában."

(idézet K.I.: Jézus tizenkét jó tanácsa című írásából,
ami az újság 15. oldalától olvasható)

Ára: 200 Ft

Strasbourg, Notre-Dame-Katedrális